

Дара Екимова - Стокхолм

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

[Припев: x2]

Стокхолм, Стокхолм,
имам този синдром, синдром.
Към тебе пак се връщам
и боли, но те прегръщам.

Топли чужди устните, жадно ме целуват
още аз топя се, восък в твоите ръце.
Август си отива, ти защо не тръгваш
тръпка и порок си, вредни за мойто сърце.

Кажки как затваря се рана
в която бъркаш с ръце.
Кажки как забравя се травма
с име и лице.
Частичка от мене открадна
половината дай ми поне.
Да обичам отново ми трябва
друго име и лице.

[Припев: x2]

Стокхолм, Стокхолм,
имам този синдром, синдром.
Към тебе пак се връщам
и боли, но те прегръщам.

Стокхолм, Стокхолм, Стокхолм,
къде тебе пак се връщам,
и боли, но те прегръщам.

Когато стане есен, пусни любимата ни песен
за да се преспиваш, поне в съня си да ме имаш.
Когато с тези пръсти галиш чужди коси
ще помниш само топлината на устните ми.

Кажки как затваря се рана
в която бъркаш с ръце.
Кажки как забравя се травма
с име и лице.
Частичка от мене открадна
половината дай ми поне.
Да обичам отново ми трябва
друго име и лице.

[Припев: x2]

Стокхолм, Стокхолм,
имам този синдром, синдром.
Към тебе пак се връщам
и боли, но те прегръщам.